

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 112.

Vydána dne 30. prosince 1926.

Obsah: (246.—248.) 246. Zákon, kterým se pozměňuje zákon ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., o dani z obrátu a dani přepychové, a prodlužuje jeho platnost. — 247. Nařízení, jímž se provádí zákon ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., kterým se pozměňuje zákon ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., o dani z obrátu a dani přepychové, a prodlužuje jeho platnost. — 248. Vyhláška o soupisu obligací vydaných polskými soukromými drahami na bývalém území rakouském.

246.

Zákon ze dne 16. prosince 1926,
kterým se pozměňuje zákon ze dne 21. pro-
since 1923, č. 268 Sb. z. a n., o dani z obrátu
a dani přepychové, a prodlužuje jeho platnost.

Národní shromáždění republiky Česko-
slovenské usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Platnost zákona č. 268/1923 Sb. z. a n. se
prodlužuje s těmito změnami:

V §u 1, odst. 1., č. 1., věta druhá bude zníti:

Které dodávky a výkony se pokládají za
tuzemské a co jest rozuměti tuzemskem po-
dle tohoto zákona, ustanoví nařízení.

V §u 1, odst. 1., č. 2., věta první se doplní
slovy:

dále v případech, kdy daň jest paušalo-
vána (§ 19, odst. 8.).

§ 4, č. 7., bude zníti:

dodávky vody, výkony vah a výkony ja-
tečné (hlídání, krmení a porážení dobytka),
prováděné státem a veřejnoprávními svazky
v jejich vlastních podnicích, dále dodávky
plynu a elektrického proudu pro veřejné
osvětlení. Rovněž nejsou dani podrobeny vzá-
jemné dodávky stejného množství elektric-
kého proudu, provedené v daňovém období
mezi elektrárnami, jejichž vedení spolu-
souvisí; dodávky elektrického proudu toto
množství převyšující dani však podléhají;

§ 4, č. 10., bude zníti:

dodávky a výkony mezi spolusouvisícími
tuzemskými závody téhož podniku a mezi

spolusouvisícími tuzemskými závody a pod-
niky téhož majetníka (§§ 1 a 6) mimo pří-
pady, kdy daň jest paušalována, neustanoví-li
vyhláška o paušalování něco jiného. Pojem
spolusouvisících tuzemských závodů téhož
podniku a spolusouvisících tuzemských zá-
vodů a podniků téhož majetníka ustanoví
nařízení;

§ 4, č. 12., bude zníti:

dodávky léčiv, léčebných pomůcek (včetně
pomůcek terapeutických), léčebných vod a
podávání léčebných lázní, dále výkony lékařů
a porodních asistentek, hradí-li úplaty za tyto
dodávky nebo výkony nositelé veřejnopráv-
ního sociálního pojištění podle příslušných
právních ustanovení. Stejně osvobození platí
i pro náhradní nositele sociálního pojištění
(zaopatření) podle čl. III. zákona ze dne 10.
dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., kterým se mění
zákony o úrazovém pojištění dělníků, pokud
se týče podle vlád. nařízení ze dne 23. září
1919, č. 516 Sb. z. a n., o zřízení Zemské
úřadovny pro dělnické pojištění na Slovensku
v Bratislavě a rozšíření působnosti zákonů
o dělnickém pojištění na Slovensko, a podle
§u 5, písm. a) a §u 6, písm. a), zákona ze dne
9. října 1924, č. 221 Sb. z. a n., o pojištění za-
městnanců pro případ nemoci, invalidity a
stáří, pokud se týče podle §u 22 zákona ze
dne 15. října 1925, č. 221 Sb. z. a n., o nemo-
cenském pojištění veřejných zaměstnanců,
jakož i pro osoby, opatřené vysvědčením chu-
dinským. Rovněž nejsou dani podrobeny do-
dávky a výkony veřejných léčebných a oš-
třovacích ústavů na všeobecných třídách.
Tato osvobození však neplatí, jde-li o do-
dávky předmětů, u nichž jest daň paušalo-
vána (§ 19, odst. 8.). Ministr financí se
zmocňuje, aby tato osvobození rozšířil i na

jiná podobná zařízení, která snad později zákonem budou uvedena v život.

§ 4, č. 14., a), bude zníti:

v případech hodných zřetele poskytl zvláštní úlevy a osvobození pro vývozní nebo dovozní podniky;

V §u 4, č. 15., se vsune za slova „společný nákup“ slovo „strojů“.

§ 4, č. 16., bude zníti:

dodávky a výkony domácích pracovníků, prováděné jimi samými nebo členy jejich rodiny, kteří žijí s nimi ve společné domácnosti, záležející ve zpracování hmot, které obdrží od podnikatelů, jimž odvádějí hotový výrobek a zbytky zpracovaných hmot a od nichž obdrží za svou práci jen smlouvenou mzdu od kusu;

V §u 4, č. 17., věta první bude zníti:

dodávky a výkony pro stát nebo pro takové státní podniky, které nenáleží k podnikům spravovaným podle zásad obchodního hospodaření, provádějí-li je podnikatelé, jimž byli dodávky nebo výkony ty zadány přímo nebo prostřednictvím družstev nebo společenstev, vyjímajíc případy, kdy daň jest paušalována.

§ 4, č. 18., bude zníti:

dodávky vývozcům, kteří mají bydliště nebo sídlo v tuzemsku, nepřevádí-li dodavatel na vývozce fyzickou držbu, nýbrž vyváží-li se předměty dodávky na účet vývozců v nezměněném stavu do ciziny, dále pak výkony, prováděné v tuzemsku prokázané pro cizinu. Podmínky těchto osvobození ustanoví nařízení;

K §u 4 připojí se jako č. 20 toto ustanovení:

převody souborů věcí a práv, uvedených v §u 2, při splnutí (fusi) nebo při přeměně právního útvaru podniků veřejně účtujících, společností s ručením obmezeným a společností komanditních, jakož i při přeměně právovarečných měšťanstev ve společnosti akciové.

§ 5, č. 1., doplní se touto větou: Cizinci, kteří v tuzemsku udržují provozovnu (pobočku, kancelář nebo sklad), jsou povinni platiti daň také tehdy, když zdanitelná dodávka nebo výkon se v jejich provozovně toliko zprostředkuje.

§ 5, č. 2., doplní se takto: „jakož i osoby, které jménem a na účet takového cizince uzavírají v tuzemsku dodávky zboží, nalézajícího se v době uzavření dodávky v cizině.

V §u 9, odst. 1., věty čtvrtá a pátá budou zníti:

Povolí-li se z úplaty srážka, jest vyměřovacím základem cena skutečně placená. Při dovozu se vyměřuje daň z úplaty, a kde té není, z obecné ceny dováženého zboží; k úplatě nebo k ceně se připočítá clo, výlohy dopravní ke hranici a dávky, vybírané z dováženého zboží. Co jest rozuměti cenou obecnou, ustanoví nařízení.

K §u 9, odst. 2., připojí se jako další tato věta:

Zasílatelé a majetníci skladišť mohou si vyloučiti z úplaty za svůj výkon clo, daně a dávky, které státu zaplatili při celním odbavení, účtují-li je komitentovi zvláště.

V §u 9, odst. 6., na konci věty první se vsune za slova „cena obecná“ „(odst. 1.)“.

V §u 9, odst. 6., věta druhá se zruší a věta třetí bude zníti:

Nebyla-li při dovozu úplata nebo cena dováženého předmětu udána, nebo byla-li udána, zdá-li se však celnímu úřadu podstatně nepřiměřená, jest rozhodna pro vyměření daně cena obecná, zjištěná odhadem (§ 17, odst. 8.).

V §u 12 věta pátá bude zníti:

Budou-li po uzavření dodávek, ale před jejich provedením určité předměty podrobeny dani z obratu při dovozu, nebo bude-li u určitých předmětů daň paušalována nebo paušál zvýšen, jest poplatník, nechce-li daňový rozdíl nebo daň nésti ze svého, oprávněn cenu o daňový rozdíl nebo daň zvýšiti a jest v tomto případě povinen zvýšení to účtovat zvláště.

V §u 17, odst. 7., se mezi větou první a druhou vsune tato nová věta:

Rovněž není zmíněný poplatník povinen platiti daň z povolených slev a z účtovaných částek, které se úpadkem nebo vyrovnáním staly nedobytnými.

V §u 17, odst. 8., ve větě první se nahradí slova „do místa celního odbavení“ slovy „ke hranici“ a k témuž odstavci připojí se jako poslední tato věta:

Cenou podle tohoto odstavce rozumí se cena obecná (§ 9, odst. 1.).

K §u 18 připojí se jako druhý tento odstavec:

Ustanovení odst. 1. platí obdobně i pro případy, kdy poplatník platí daň z účtovaných cen (§ 17, odst. 7.).

V §u 21, odst. 2., se v první větě vsunou za slova „této daně“ slova „nebo úroků z ní“.

V §u 22, odst. 1., věta druhá bude zníti:

Tento nárok nelze však uplatniti u předmětu, kterého tuzemský podnikatel (vývozce) upotřebil k zpracování na jiný předmět nebo jako součásti ke zhotovení jiného předmětu nebo jako obalu, nebo kterého již použil v tuzemsku.

V §u 26, odst. 2., první a druhá věta budou zníti:

Je-li pro přepychovou povahu předmětu nebo výkonu směrodatnou cena, sluší touto cenou rozuměti smlouvenou cenu předmětu nebo výkonu, a není-li takové, cenu obecnou podle §u 9 a to v obou případech bez daně přepychové. Při dovozu se k ceně smlouvené nebo obecné připočítá ještě clo, výlohy dopravní ke hranici a dávky, vybírané z dováženého zboží.

§ 31, odst. 1., bude zníti:

(1) Dodávky přepychových předmětů, prováděné nepodnikateli, podléhají kromě případů, uvedených v §u 27, č. 11., a §u 28, č. 4., v každém případě 10% ní přepychové daní, nehledíc na výši úplaty.

V §u 38 se mezi odst. 1. a 2. vsune tento nový odstavce:

V případech, kde se daň vybírá podle §u 19, odst. 8., paušálně, může vyhláškou o paušalování nárok na vrácení daně podle odst. 1. býti vyloučen nebo omezen.

Odstavec (3) §u 38, který se nyní stává odstavcem (4), bude zníti takto: Žádost za vrácení daně podle odst. 1. a 3. nutno podati nejpozději do 1 roku po nabytí předmětu; podrobnosti vrácení ustanoví nařízení.

§ 40 bude zníti:

Prozradí-li státní zřízení a osoby, které z úředního příkazu působily při vyměřování daně, neoprávněně zařízení a poměry podniku, zejména prozradí-li obsah příznání nebo řízení o něm, dopouštějí se přestupku, za který uloží soud, není-li tu těžší trestný čin, trest na penězích do 10.000 Kč, nebo vězení (uzamčení) do tří měsíců. Stíhání trestní koná se jen na soukromou žalobu podnikatelovu. Pokus tohoto přestupku není trestný.

§ 41 bude zníti:

Přestupky daňové.

(1) Přestupku zkrácení daně se dopouští, kdo v daňovém příznání nebo v odpovědi na

dotaz nebo dekret nebo při celním odbavení, ve stížnosti, v žádosti za osvobození od daně, za snížení nebo vrácení daně nebo poskytnutí jiné daňové výhody, vědomě a v úmyslu daň zkrátiti učiní nesprávná udání nebo zamlčí určité okolnosti, čímž může zmařiti předepsání daně, způsobiti vyměření daně nižší částkou, než kterou by podle zákona měl platiti, nebo získati osvobození od daně, snížení nebo vrácení daně nebo dosáhnouti jiné výhody, která jemu po zákonu nepřísluší. Nezáleží na tom, byl-li daňový přestupek dokonán, či jde-li jen o pokus. Pokusu přestupku zkrácení daně dopouští se také, kdo vědomě a v úmyslu daň zkrátiti nesprávně vede předepsaný daňový záznam nebo obchodní knihy nebo vydává účty o tuzemských dodávkách tak, jako by šlo o dodávky z ciziny do tuzemska.

(2) Přestupku zatajení daně se dopouští, kdo vědomě a v úmyslu daň zkrátiti:

a) neučiní povinného oznámení podle §§ 13, 14 a 32, nebo

b) v zákonné lhůtě nepodá daňového příznání, nebo

c) nezaplatí daň při dodávkách nebo výkonech nepodnikatelů (§§ 13 a 31), nebo osob v tuzemsku přechodně meškajících (§ 20).

(3) Spoluviny přestupku zkrácení nebo zatajení daně se dopouští, kdo vědomě a úmyslně vede nesprávně obchodní knihy nebo nařízené daňové záznamy proto, aby napomáhal zkrátiti daň, kterou má platiti, kdo jest s ním v obchodním spojení.

(4) Přestupku ohrožení daně se dopouští, kdo se bez zlého úmyslu z hrubé nedbalosti dopustí činů nebo opominutí, uvedených v odst. 1.—3.

(5) Přestupku zkrácení, zatajení neb ohrožení daně se dopouští i zmocněnec, jenž se dopustí při zastupování činů neb opominutí, uvedených v odst. 1.—4.

(6) Přestupku zkrácení nebo zatajení daně se dopouští také, kdo jako znalec nebo osoba převzvedná před finančními orgány učiní vědomě nesprávná udání v úmyslu, aby zmařil vyměření daně nebo způsobil vyměření daně nižší.

V §u 42, odst. 11 se nahrazuje slovo „osobní“ slovem „přímé“.

V §u 43, odst. 2. se škrtnou slova „bez předchozí pohrůžky“.

V §u 44, odst. 1., č. 3., bude zníti:

jestliže pachatel odčiní přestupek dříve, než úřední orgán při daňové kontrole (§ 16) závadu shledal a ve všech jiných případech dříve, než mu byla dodána obsílka nebo vyrozumění o zavedeném trestním řízení, a v obojím případě zaplatí, byla-li daň zkrácena, zatajena nebo ohrožena, příslušnou částku u berního úřadu;

§ 47 bude zníti:

Poměr k zákonům o přímých daních.

Nestanoví-li zákon nic jiného, platí obdobně ustanovení o přímých daních.

§ 49 bude zníti:

(1) Tento zákon nabude účinnosti dnem 1. ledna 1927. Jde-li však o daň za dobu před 1. lednem 1927 nebo o trestné činy před tímto dnem spáchané, nutno použití ustanovení zákona, který v rozhodné době (odst. 3.) platil.

(2) Všechna osvobození a úlevy, udělené podle §u 4 zák. č. 268/1923 Sb. z. a n., pokud osvobození ta nenastala po zákonu samém a s výjimkou osvobození podle §u 4, č. 19., pozbývají platnosti dnem 31. prosince 1926.

(3) Doba provedení dodávky nebo výkonu rozhoduje o tom, vztahuje-li se na dodávku nebo výkon ustanovení tohoto zákona či zákonů ze dne 11. prosince 1919, č. 658 Sb. z. a n., ze dne 29. ledna 1920, č. 70 Sb. z. a n., ze dne 12. srpna 1921, č. 321 Sb. z. a n., nebo zák. č. 268/1923 Sb. z. a n.

(4) Budou-li po uzavření dodávek nebo výkonů, ale před jejich provedením určité předměty nebo výkony prohlášeny nově za přepychové nebo budou-li určité předměty podrobeny dani z obratu při dovozu nebo, bude-li u určitých předmětů daňový paušál zaveden nebo zvýšen, jest dodavatel, nebo kdo výkon provádí, oprávněn daňový rozdíl nebo daň, nechce-li je nésti ze svého, zvláště účtovat a cenu o to zvýšiti.

(5) Bude-li po uzavření dodávek nebo výkonů, ale před jejich provedením daň z obratu nebo daň přepychová snížena nebo, budou-li určité předměty nebo výkony prohlášeny za nepřepychové nebo, budou-li určité předměty sprostěny daně z obratu při dovozu nebo, bude-li u určitých předmětů daňový paušál zrušen nebo snížen, jest příjemce dodávky nebo výkonu oprávněn žádati na svém dodavateli nebo na tom, kdo výkon provádí, poměrnou srážku daňovou z úplaty za do-

dávku nebo výkon. Jestliže dodavatel, nebo kdo výkon provádí, daň již státu odvedl, má příjemce právo žádati na státu, aby mu daňový rozdíl nebo daň vrátil. Podrobnosti ustanoví nařízení.

(6) Změna úplaty, vzniklá podle odst. 4. nebo 5., nemůže býti důvodem zrušení smlouvy, nebylo-li ve smlouvě ustanoveno jinak.

(7) Podnikatelé, kteří nejsou výrobci, a mají ještě toho dne, kdy nabude účinnosti nařízení, kterým se mění seznam přepychových předmětů, na skladě zboží, zdaňované dříve v drobném prodeji, podle změněného seznamu zdaňované však u výrobce nebo při dovozu, musí toto zboží zdaniti přepychovou daní tak, jako by bylo podle změněného seznamu ještě zdaňováno v drobném prodeji; výrobci však musí dnem, kdy nabude účinnosti nařízení, kterým se mění zmíněný seznam, odvésti z celé své tržby za přepychové předměty daň 12%ní.

(8) Zásoby předmětů, které mají na skladě podnikatelé v době, kdy předměty toho druhu nařízením byly prohlášeny za přepychové, zdaňují se 10%ní přepychovou daní až v drobném prodeji; jestliže však jde o předměty, zdaňované u výrobce, který tyto předměty sám vyrobil nebo z ciziny dovezl, zdaňují se při dodávce 12%ní přepychovou daní již u zmíněného výrobce. Proto musí všichni podnikatelé o této zásobě předmětů poříditi do 14 dnů po dni, kdy nařízení nabylo účinnosti, inventuru, a to podle stavu z tohoto dne; výsledek inventury zapiší jako první položku do předepsaného zásobníku a oznámí v téže lhůtě příslušnému finančnímu úřadu I. stolice.

(9) Zásoby předmětů, které podle seznamu přepychových předmětů nejsou přepychovým zbožím, které jsou však zcela nebo převážně zhotoveny z hmot, prohlášených nařízením za přepychové zboží, a které jsou na začátku účinnosti tohoto nařízení na skladě, zdaňují se 10%ní přepychovou daní až v drobném prodeji. Také stran těchto předmětů jsou podnikatelé povinni poříditi inventuru, výsledek její zapsati do zásobníku a oznámiti příslušnému finančnímu úřadu I. stolice ve lhůtě, stanovené v odst. 8.

(10) Zákon tento pozbývá platnosti dnem 31. prosince 1929.

§ 2.

Ministru financí se ukládá, aby tento zákon provedl ve shodě s ministry spravedlnosti,

obchodu, vnitra, zemědělství a zásobování lidu.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Dr. Engliš v. r.

247.

Vládní nařízení ze dne 22. prosince 1926,

jímž se provádí zákon ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., kterým se pozměňuje zákon ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., o dani z obratu a dani přepychové, a prodlužuje jeho platnost.

Vláda republiky Československé nařizuje podle §u 2 zákona ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., kterým se pozměňuje zákon ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., o dani z obratu a dani přepychové, a prodlužuje jeho platnost:

§ 1.

Platnost vládního nařízení ze dne 4. července 1924, č. 156 Sb. z. a n., jímž se provádí zákon o dani z obratu a dani přepychové, se prodlužuje s těmito změnami:

Čl. 1 bude zníti:

K §u 1, odst. 1., zák.

Pojem tuzemska, tuzemských do-
dávek a výkonů.

(1) Tuzemskem se podle zákona rozumí československé státní území a československá celní skladiště, i když leží na cizím státním území.

(2) Za tuzemské dodávky se pokládají:

1. dodávky, uzavřené v tuzemsku o předmětech, které se nalézají v tuzemsku, a prováděné (splňované) v tuzemsku;

2. dodávky, uzavřené v tuzemsku o předmětech, které se nalézají v cizině, doveze-li předměty ty dodavatel nebo nabyvatel anebo z jejich příkazu osoba třetí do tuzemska;

3. dodávky, uzavřené v tuzemsku jménem a na účet cizince osobami, uvedenými v §u 5, č. 2., zák. o předmětech, které se nalézají v cizině, a prováděné (splňované) do tuzemska;

4. dodávky, uzavřené v cizině o předmětech, které se nalézají v tuzemsku, a prováděné (splňované) v tuzemsku;

5. dodávky, zprostředkované nebo prováděné (splňované) tuzemskou provozovnou (pobočkou, kanceláří nebo skladem) cizince (§ 6, odst. 1., zák.) nebo osobami, uvedenými v §u 5, č. 2., zák. o předmětech, které se nalézají v tuzemsku, a prováděné (splňované) v tuzemsku;

6. dodávky, zprostředkované nebo prováděné (splňované) tuzemskou provozovnou (pobočkou, kanceláří nebo skladem) cizince (§ 6, odst. 1., zák.) o předmětech, které se nalézají v cizině, a prováděné (splňované) do tuzemska.

(3) Za tuzemské výkony se pokládají všechny výkony, prováděné v tuzemsku.

Čl. 3 bude zníti:

K §u 1, odst. 3. a 4., a §u 4, č. 10., zák.

Obchody komisionářské. Pojem závodů nebo podniků spolusouvisících.

(1) Pro posouzení, jde-li o obchod komisionářský, jest rozhodnou jediné právní povaha toho kterého obchodu.

(2) Za spolusouvisící tuzemské závody téhož podniku a spolusouvisící tuzemské závody a podniky téhož majetníka se pokládají takové závody nebo podniky, z nichž jeden dodává druhému surovinu nebo polotovary k dalšímu zpracování nebo dodává uhlí nebo elektrický proud k potřebě provozu; závody nebo podniky, z nichž jeden dodává druhému jiné pomocné látky nebo provádí proň výkony, pokládají se za spolusouvisící jen tehdy, když závod nebo podnik, provádějící dodávky nebo výkony, slouží výlučně účelům závodu nebo podniku druhého.

Dodávky mezi výrobnou a prodejními téhož podniku nepokládají se za zdanitelné dodávky.

Čl. 6 bude zníti:

K §u 4, č. 12., zák.

Osvobození dodávek léčiv, výkonů lékařů atd. Léčebné a ošetrovací ústavy.

(1) Ustanovení §u 4, č. 12., zák. se vztahuje na dodávky a výkony, za něž hradí úplaty nositelé veřejnoprávního sociálního po-